Nízkoteplotní palivové články H₂-O₂

Peter Barath, Jiří Kliment, Marie Sedlaříková, Jiří Vondrák

¹ Ústav elektrotechnologie FEKT VUT v Brně, Údolní 53, 602 00 Brno ²SOLARTEC Ltd., Televizní 2618, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm, Czech Republic e-mail: <u>jkliment@solartec.cz</u>

Abstract:

Tento článek pojednává o vodíkovo-oxidačních procesech na elektrodách nízkoteplotního palivového článku H_2 - O_2 . Měření a vyhodnocování elektro-kinetických a difúzních procesů na elektrodách palivového článku.

1. Úvod

Palivové články patří mezi zařízení, v nichž na základě elektrochemických procesů dochází k přímé přeměně vnitřní/chemický energie paliva na energii elektrickou. Princip palivového spočívá na kontinuálním přísunu reakčního plynu (vodíku). Nedochází tedy k vybíjení článku. Chemické složení se v článku nemění a látky se nespotřebovávají. Mizí zde tedy i pojem " kapacita článku". Kromě napětí se mezi parametry řadí i velikost proudu či výkonu odebíraného z $1 \text{dm}^2(1\text{cm}^2)$ velikosti elektrod.

Palivové články můžeme rozdělit dle pracovní teploty na: vysoko, středo a nízkoteplotní nebo dle provozního tlaku na: vysoko, středo a nízkotlaké.

Rozdělení dle druhu paliva nebo oxidantů

- 1. reaktant plyn (H2, CO2, N2H4)
- 2. reaktant kapalina (CH3OH)
- 3. reaktant pevná látka (Na,Mg,Zn,Cd)

Z praktického hlediska palivové články rozdělujeme na základě typu elektrolytu jak je známo z publikací:

- alkalické palivové články (AFC)
- palivové články s kyselinou fosforečnou (PAFC)
- články s roztavenými uhličitany (MCFC)
- články s tuhými oxidy (SOFC)
- články s tuhými polymery (PEM)

Nejvíce průmyslově využívané jsou palivové články typu PEM H2-O2

Komponenty článku:

Typické složení PEM článku

- iontoměničová membrána
- elektricky vodivá uhlíková elektroda
- katalyzátor dopovaný v uhlíkové matrici
- difúzní vrstva

Obr. 1 struktura složení PEM článku

Porézní uhlíková vrstva (porous backing layer) Funkce této vrstvy:

- 1. působí jako difúzní vrstva pro přiváděný plyn
- 2. poskytuje dobrou mechanickou odolnost
- 3. poskytuje elektricky vodivé vrstvy pro pohyb elektronů
- 4. vytváří odvodňovací kanálky pro vznikající vodu

Elektrodové katalyzátory

Zajišťuje kontakt s membránou. Vrstva obsahuje pojivo (zpravidla PTFE). Pojivo zastává více funkcí: zajišťuje pevnost struktury elektrody a poskytuje specifické rozložení struktury elektrod s velkou porézností. Zvyšuje rychlost elektro-katalytického procesu v třífázovém rozhraní palivového článku a zvyšuje vodivost protonů/ záporných iontů.

Metody pro měření elektrodových procesů

1. <u>Cyklická votametrie</u>

Ke studiu reverzibility systému se často používá potenciálový pulz ve tvaru rovnoramenného trojúhelníka. Studuje se zde redukce i oxidace analytu - depolarizátor zredukovaný v první fázi se následovně reoxiduje. Výsledkem je katodicko anodická křivka. Při reverzibilní elektrodové reakci se získá stejně vysoký katodický i anodický pík.

Legenda:

- 1. neprobíhá žádný děj
- 2. počátek oxidačního procesu
- 3. maximum anodického proudu
- 4. pokles anodického proudu
  - s vyčerpáním oxidované formy
- 5. počátek redoxního děje
- 6. redukce látky na elektrodě
- 7. maximum katodického proudu
- 8. pokles katodického proudu s vyčerpáním redukované formy

Obr.2: katodicko-anodická křivka: voltamogram

Přímý běh potenciálu vede ke vzniku nového oxidačního stavu, který se pak testuje při zpětném kroku. Vnucený elektrodový potenciál kontroluje poměr koncentrací daného redoxního páru (Nerstova rovnice):

$$E = E_0 + \frac{RT}{nF} \ln \frac{\left[c_{ox}\right]}{\left[c_{red}\right]}$$
(1)

Logaritmická závislost působí prudké nárůsty proudu v přechodových oblastech. Proud je přitom úměrný profilu elektrody (Cottrellova rovnice):

$$I = nFA \left(\frac{\partial c}{\partial x}\right)_{x=0}$$
(2)

Při určování velikosti potenciálu a proudu ze záznamu je vždy třeba správně určit odpovídající základní linie. Lze vypočítat standardní redoxní potenciál pro daný děj:

$$E_0 = (E_{pa} - E_{pc})/2 \tag{3},$$

počet vyměněných elektronů n, platí:

$$\Delta E = E_{pa} - E_{pc} = (59mV)/2$$
(4),

předpoklad reverzibility redoxních dějů.

U pomalých procesů (ireverzibilní děje) se zvětšuje separace obou maxim: u reverzibilních (rychlých) dějů pak navíc jsou velikosti katodického a anodického maxima přibližně shodné. (Pokud neprobíhá nějaká chemická reakce generující/spotřebující jednu z látek). Aplikace CV zahrnuje široké pole kvalitativního studia redoxních reakcí. Plocha pod maximy jsou úměrná množství látek navázaných na plochu elektrody. [1,3,10]

2. Rotační techniky CV

Tyto postupy jsou vhodné při studiu reakce, kdy je třeba znát jeho povrchovou koncentraci. Výhodou je kontrola hydrodynamiky, lze reprodukovatelně nastavit a řídit látkový transport mezi rotující elektrodou a okolním roztokem. Rotující elektroda pumpuje čerství roztok z okolního prostředí ke svému povrchu. Před elektrodou se tvoří stacionární vrstva, která také rotuje (difúzní), mimo ní pak existuje dokonalé míchání roztoku.

Tloušťka této vrstvy x_D lze vypočítat ze vztahu:

$$x_D = 0.643. D^{\frac{1}{3}} n^{\frac{1}{6}} . w \tag{5}$$

Pro rychlou elektrodovou reakci dostáváme velikost limitního proudu (Levichova rovnice)

$$I_{L} = 1.554.n.F.A.D^{\frac{2}{3}} n^{-\frac{1}{6}} c_{\infty}.w^{\frac{1}{2}}$$
(6)

Z těchto rovnic lze blíže určit popsat mechanismy na rotační diskové elektrodě. Průchod difúzního a kinetického proudu třífázovým rozhraním.

3. "Logaritmická analýza"

Katalytické křivky, získané metodou cyklické voltametrie, lze popsat Nerstovou rovnicí

$$E = E_{1/2} - \frac{R.T}{a.n.F} \cdot \ln \frac{i}{i_{\lim} - i}$$
(7)

 $\begin{array}{ll} kde & E_{1/2}-p ulvlnn \acute{y} \ potenciál \\ I_{lim}-limitn \acute{i} \ proud \\ \alpha \ \ \ koeficient \ p \check{r}enosu \ náboje \end{array}$

Tyto důležité kinetické parametry lze získat "logaritmickou analýzou" pomoci softwaru GPES a jsou shrnuty v tabulce 1. Podle hodnot □esrstovy potenciálů lze katalyzátory srovnat takto:

$$Zn > Ni - Mg > Cu > Mn > bez příměsi > Ag > Pb$$

Jedním z dalších kritérií pro hodnocení katalyzátorů může být tzv. "onset potenciál E_{ON} ". Tento parametr je nezávislý na geometrických rozměrech elektrody i na transportu látek k elektrodě a proto je pro porovnávání katalyzátorů velmi vhodný. Odvozením z $\Box$ esrstovy rovnice lze E_{ON} vypočítat podle vztahu:

$$E_{ON} = E_{1/2} + 2.\frac{R.T}{a.n.F}$$
(8)

2 Experimentální část:

- Vodíkovo oxidační proces na 10hm% Pt v uhlíkové matrici Cabot Vulkan XC byl charakterizován na GC (0,198cm²) nástavci, jako nanesený depozit. Materiál byl testován v tříbodovém zapojení rotační diskové elektrody(obr.:3). Experiment byl prováděn při teplotě 30⁰C v 1 M hydroxidu draselném. Počet elektronů vyloučených na elektrodě byl sledován rotační technikou CV(obr.:4) a proudová hustota HOR stanovena z K-L modelu (obr.:4,5,6).
- Katalytické materiály byly připravovány redukcí KMnO₄ na uhlíkových sazích typu Chezacarb A. Ve 300ml destilované vody a byla rozmíchána sůl příslušného dopantu (dusičnan Mn, Mg, Zn, Ag, Cu, Ni, Pb). Roztok byl za stálého míchání přiveden k varu. Následně byl přidán 1g uhlíkových sazí. Po 10 minutách bylo přidáno 1,46g KMnO₄ (10% molárního množství sazí) rozpuštěného ve 100ml H₂O. Po pěti minutách varu byla vzniklá směs odstavena, dekantována, filtrována a sušena po dobu pěti hodin při teplotě 130°C.

Obr.3: a-měřící cela, b- schéma zapojení měřícího systému

Obr.6: Hydrodynamika při změně otáček

Použitý matematický model:

$$\frac{1}{I} = \frac{1}{1.554.n.F.A.D^{\frac{2}{3}} n^{-\frac{1}{6}} . w^{\frac{1}{2}} c_{\infty}}} + \frac{1}{n.F.A.k'_{ME}.c_{\infty}} = i.a.\sqrt{\Omega}$$
(9)

Tabulka 1: Kinetické parametry elektrodových materiálů získané logaritmickou analýzou pro rychlosti nárůstu potenciálu 1mV/s,

Materiál	E _{1/2}	$\mathbf{I}_{\mathrm{lim}}$	α·n	E _{ON}
	[V vs Hg/HgO]	[µA]	[-]	[V vs Hg/HgO]
C+MnOx	-0,059	-83,1	1,274	-0,019
C+MnOx+Ag	-0,073	-83,1	1,079	-0,025
C+MnOx+Cu	-0,052	-79,2	2,096	-0,028
C+MnOx+Mg	-0,049	-77,6	2,081	-0,024
C+MnOx+Ni	-0,049	-69,2	2,000	-0,023
C+MnOx+Mn	-0,058	-77,3	1,300	-0,019
C+MnOx+Pb	-0,096	-77,1	0,634	-0,015
C+MnOx+Zn	-0,023	-103	1,742	0,006

Obr. 8. Příklady voltmetrických křivek. Rychlost nárůstu potenciálu 1mV/s, elektrolyt 1M KOH, referentní elektroda Hg/HgO (1M KOH)

Závěr

V současné době jsou nejrozšířenější palivové články typu PEM [1]. V tomto článku se používá, jako elektrolyt, membrána polymerního typu vysoce kyselé povahy Nafion®. Jediným použitelným katalyzátorem je platina pro své výborné antikorozivní a katalytické vlastnosti[1,2]. Naším cílem je výzkum membránových polymerů alkalického typu pro palivové články H_2 -O₂, kde se dají použít i jiné katalyzátory.(MnO_x, Raney Ni, NiOx).[4,5,6,7,8,9] To by umožnilo podstatné snížení ceny "vodíkové technologie". Námi zkoumané katalytické materiály pak lze srovnat v řadě:

$$Zn > Pb > Mn - bez \ p\check{r} i m\check{e}si > Ni > Mg > Ag > Cu$$

Poděkování

Práce je podporovaná Ministerstvem životního prostředí (grant VaV SN/3/171/05),

Literatura

[1] Handbook of Fuel Cells: Fundamentals, Technology, Applications, Vol. **1-3**, W. Vielstich, A. Lamm, H. Gasteiger, Eds., Wiley, New York (2003)

[2] N. Vassal, E. Salmon, J.-F. Fauvarque, Electrochim. Acta 45 (2000) 1527

[3] Electroanalytical Methods, Guide to Experiments and Applications, F.Sholz(Ed.), Berlin 2002

[4] J. Vondrák, M. Sedlaříková, V. Novák, J. New Mater. for Electrochem. Syst., 1, 25 (1998).

[5] P. Bezdička, T. Grygar, B. Klápště, J. Vondrák, Electrochimica Acta, 45, 913 (1999).

[6] B. Klápště, J. Vondrák, J. Velická, Electrochimica Acta, 47, 2365 (2002).

[7] J. Vondrák, B. Klápště, J. Velická, M. Sedlaříková, R. Černý, J. Electrochem. Solids, 8, 44 (2003).

[8] J. Vondrák, B. Klápště, J. Velická, M. Sedlaříková, V. Novák, J. Reiter : J. New Mater. for *Electrochem. Syst.*, in press (2005).

[9] J. Vondrák, B. Klápště, J. Velická, M. Sedlaříková, J. Reiter, I. Roche, E. Chainet, J. F. Fauvarque, M. Chatenet, *J. New Mat. for Electrochem. Syst.* (2005) in press

[10] P. Skladal, Biosenzory, Brno 2002

[11] Vobecký, J.: Nové trendy polovodičových součástek. In *Perspektivy elektroniky*. Rožnov p.R., březen 2005, str. 5 - 8.